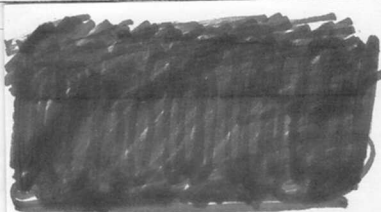

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ
ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΙΓΙΟΥ
Συνεδρίαση της 6^{ης} Απριλίου 2017

Δικαστήριο	Κατηγορούμενος	Πράξη
Πανωραία Σπανού, Πλημμελειοδίκης		Παράβαση άρθρων 2, 3, 4, 5, 7, 11, 22 παρ. 4 α' Ν. 2472/97
Κωσταντούλα Αθανασοπούλου, Αντεισαγγελέας Πλημ/κων		
Παρασκευή Δημητρακοπούλου, Γραμματέας	Απόντες	

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Η συνεδρίαση έγινε δημόσια στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού.

Η Πλημμελειοδίκης εκφώνησε τα ονόματα των κατηγορουμένων οι οποίοι δεν εμφανίστηκαν.

Όπως προκύπτει από τα με ημερομηνία 2-2-2017 και 2-2-2017 αντίστοιχα αποδεικτικά επίδοσης του Επιμελητή της Εισαγγελίας Πλημμελειοδικών Αθηνών Δημητρίου Παυλόπουλου, οι κατηγορούμενοι κλητεύθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα για τη σημερινή δικάσιμο. Πρέπει επομένως να δικαστούν σαν να ήταν παρόντες (άρθρο 340 παρ. 3 ΚΠΔ).

Στο σημείο αυτό της δίκης εμφανίστηκε ο Ανδρέας Φλώρος, δικηγόρος Αιγίου και αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη δήλωσε ότι επαναλαμβάνει την ήδη δηλωθείσα παράσταση πολιτικής αγωγής για χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που του προκάλεσε η αποδιδόμενη στους κατηγορούμενους πράξη και ζήτησε να υποχρεωθεί έκαστος τούτων να του καταβάλουν το ποσό των 44 € με επιφύλαξη και κατέθεσε το υπ' αριθμ. [redacted] 3 παράβολο Δημοσίου για το τέλος της συζήτησης της πολιτικής αγωγής. Το παραπάνω έγγραφο αναγνώστηκε και απ' αυτό προκύπτει ότι νόμιμα δηλώθηκε παράσταση πολιτικής αγωγής και μάλιστα χωρίς να προβληθεί οποιαδήποτε αντίρρηση.

Ύστερα η Αντεισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, απήγγειλε με συνοπτική ακρίβεια την κατηγορία και παρέδωσε στην Πλημμελειοδίκη κατάλογο με το όνομα του μάρτυρα που κάλεσε για να υποστηρίξει την κατηγορία, του οποίου το όνομα αναφέρεται στο τέλος του κατηγορητηρίου.

Επίσης η Πλημμελειοδίκης ρώτησε τον πολιτικώς ενάγοντα αν έχει γνωστοποιήσει μάρτυρες και αυτός απάντησε αρνητικά.

Στο σημείο αυτό ο ανωτέρω πολιτικώς ενάγων και με την ιδιότητά του ως δικηγόρος Αιγίου, διατύπωσε προφορικά τους παρακάτω ισχυρισμούς, τους οποίους ενεχείρησε και εγγράφως:

**"ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΙΓΙΟΥ
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ
(για καταχώριση στα πρακτικά κατ' άρθρο 141 παρ. 2 ΚΠΔ)**

Ανδρέα Βασ. Φλώρου, Δικηγόρου (Α.Μ.Δ.Σ. Αιγίου 125) και κατοίκου
Αιγίου, οδός Κλεομένους Οικονόμου αρ. 13

**Ι. ΠΡΟΣ ΕΠΙΡΡΩΣΗ ΤΗΣ ΜΗΝΥΣΕΩΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΤΩΝ
ΟΠΟΙΩΝ ΙΣΧΥΡΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ
ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥ ΠΕΡΙ ΔΗΘΕΝ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΣ ΣΥΝΑΙΝΕΣΕΩΣ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΜΟΥ
ΣΤΗΝ « ██████████ ΑΠΕΖΑ Α.Ε. » ΓΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΜΟΥ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΕΠΑΓΟΜΑΙ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:**

Κατά πρώτον ακόμα και εάν υποτεθεί ότι χορήγησα την συγκατάθεσή μου (πράγμα το οποίο αρνούμαι γιατί όπως κατωτέρω θα καταδείξω η όποια συγκατάθεσή μου δεν ήταν ελεύθερη και ειδική όπως απαιτούν οι Ειδικές Διατάξεις περί Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, επιπλέον δε υφίσταται και καταχρηστικότητα ΓΟΣ με βάση και τις διατάξεις του νόμου 2251/1994 περί Προστασίας των Καταναλωτών) για την επεξεργασία των προσωπικών μου δεδομένων, η όποια (σε κάθε περίπτωση μη ελεύθερη και μη ειδική) συγκατάθεσή μου δεν χορηγήθηκε στην « ██████████ ΖΑ Α.Ε. », η οποία για εμένα είναι άγνωστη-τρίτη- αποδέκτρια των προσωπικών μου δεδομένων αλλά στην ██████████, και επαναλαμβάνω σε κάθε περίπτωση ήταν μη ελεύθερη και μη ειδική συγκατάθεση άρα όχι σύννομη, έτι περαιτέρω υφίσταται και καταχρηστικότητα ΓΟΣ με βάση τις διατάξεις του νόμου 2251/1994 περί Προστασίας των Καταναλωτών. Συνακόλουθα ο ανωτέρω ισχυρισμός δεν μπορεί να προταθεί από τους κατηγορούμενους και την « ██████████ », η οποία είναι άγνωστη-τρίτη- αποδέκτρια των προσωπικών μου δεδομένων για εμένα, και ο ισχυρισμός αυτός αφορά σύμβασή μου με την ██████████, οι δε διατάξεις περί συγχωνεύσεως ουδεμία επιρροή ασκούν δεδομένου του ότι έχουν εφαρμογή οι ειδικές διατάξεις περί Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. (ίδτε Οδηγία 1619/2000 της ΑΠΔΠΧ για το ότι οι διατάξεις του Ν. 2472/1997 είναι ΕΙΔΙΚΕΣ)

Κατά δεύτερον η όποια συγκατάθεσή μου ήταν μη ελεύθερη και μη ειδική. Πιο συγκεκριμένα διαλαμβάνεται στο ΔΙΚΑΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Εκδόσεις Σάκκουλα 2010, σελ.96-100:

Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προϋποθέτει τη συγκατάθεση των προσώπων, των οποίων τα δεδομένα αποτελούν αντικείμενό της, προκειμένου αυτή να είναι νόμιμη. Τι ακριβώς εννοείται με τη «συγκατάθεση» αυτή ορίζεται ρητά: «συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων [νοείται] κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρη επίγνωση, και με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.»

Η συγκατάθεση είναι, επομένως, βασικά δήλωση ενός ατόμου, ότι δέχεται ν' αποτελέσουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν αντικείμενο επεξεργασίας. Προκειμένου αυτή να είναι νόμιμη πρέπει να πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις του νόμου, «εσωτερικές» και «εξωτερικές». Οι «εσωτερικές» προϋποθέσεις είναι να είναι η δήλωση «ελεύθερη», να τελεί το άτομο «εν πλήρη επίγνωση» και να έχει «προηγουμένως ενημερωθεί». Οι

«εξωτερικές» προϋποθέσεις είναι, με τη σειρά τους να είναι η δήλωση «ρητή», «ειδική», και να «εκφράζεται με τρόπο σαφή».....Σε σχέση με τις «εσωτερικές» προϋποθέσεις νομιμότητας της συγκατάθεσης του ατόμου «ελεύθερη» θα είναι κάθε δήλωση η οποία δεν γίνεται υπό καθεστώς βίας (άμεσης, έμμεσης, σωματικής ψυχολογικής ή οποιασδήποτε άλλης) ή απειλής, αλλά είναι αποτέλεσμα της ανεπηρέαστης θέλησης του ατόμου. Η απαίτηση του νόμου η συγκατάθεση να γίνεται ελεύθερα από το άτομο μπορεί στα βασικά της στοιχεία να εμφανίζεται αυτονόητη, όμως το πεδίο εφαρμογής της θα έπρεπε να επεκταθεί ώστε να περιλάβει και καταστάσεις έμμεσης πίεσης του ατόμου. Για παράδειγμα, ελεύθερη δεν θα είναι πάντοτε η συγκατάθεση ενός εργαζομένου, να επεξεργαστεί ο εργοδότης του δεδομένα του προσωπικού χαρακτήρα. Ελεύθερη μπορεί να μην είναι ούτε η συγκατάθεση ενός δανειολήπτη, όταν όλες οι Τράπεζες απαιτούν τη συγκατάθεσή του να επεξεργαστούν δεδομένα του προκειμένου να του χορηγήσουν δάνειο.

Στη συνέχεια απαιτείται το άτομο να τελεί «εν πλήρη επίγνωση», προκειμένου να είναι νόμιμη η συγκατάθεσή του, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν ν' αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας.....

Τελευταία «εσωτερική» προϋπόθεση του νόμου είναι το άτομο που προβαίνει σε δήλωση συγκατάθεσης να έχει «προηγουμένως ενημερωθεί». Το περιεχόμενο της ενημέρωσης αυτής ορίζεται ρητά: «Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για τον σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπευθύνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του».....Σε κάθε περίπτωση η συγκατάθεση του ατόμου πρέπει να στηρίζεται σε ενημέρωσή του σχετικά, εντέλει, με το σύνολο των περιστάσεων της επεξεργασίας. Πράγματι, η προηγούμενη αυτή ενημέρωση περιλαμβάνει την ταυτότητα του υπευθύνου επεξεργασίας, τον σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα που συλλέγονται καθώς και τους αποδέκτες τους, πρόκειται δηλαδή για πλήρη περιγραφή της επεξεργασίας. Η απαίτηση αυτή είναι λογική συνέπεια της απαίτησης του νόμου για ελεύθερη και «εν πλήρη επίγνωση» συγκατάθεση – μόνο το άτομο που γνωρίζει όλα τα στοιχεία και αποφασίζει ελεύθερα μπορεί να συγκατατεθεί νομίμως.

Η ενημέρωση του ατόμου για τα παραπάνω στοιχεία πρέπει να προηγείται της επεξεργασίας και να είναι σαφής και πλήρης, ώστε να επιτρέπει τη συνειδητή συγκατάθεση, σύμφωνα με το πνεύμα της διάταξης. Το Δίκαιο Προστασίας Δεδομένων δεν επιβάλλει οπωσδήποτε έγγραφη ενημέρωση και, αφού παρόμοια γενική απαίτηση δεν εισάγει ούτε το δικαίωμα ενημέρωσης, συμπεραίνεται ότι αρκεί η ενημέρωση αυτή να γίνει με τρόπο «πρόσφορο και σαφή».

Σε σχέση με τις «εξωτερικές» προϋποθέσεις νομιμότητας της δήλωσης συγκατάθεσης του ατόμου ευθύς αμέσως παρατηρείται ότι η προϋπόθεση η συγκατάθεση να είναι «ρητή» είναι ιδιαίτερα σύνθετη.....

Επόμενη «εξωτερική» προϋπόθεση είναι η δήλωση συγκατάθεσης να είναι «ειδική». Το «ειδικό» κάθε δήλωσης συγκατάθεσης θα κρίνεται προφανώς σε σχέση με την προηγούμενη ενημέρωση του ατόμου. Η συγκατάθεση θα πρέπει να αναφέρεται σε συγκεκριμένη επεξεργασία και σε συγκεκριμένο υπεύθυνο επεξεργασίας, σκοπό, αποδέκτες κλπ. Δεν αρκεί, επομένως, μια γενική δήλωση του ατόμου ότι αποδέχεται οποιαδήποτε επεξεργασία και αν αναλάβει κάποιος υπεύθυνος επεξεργασίας, ο οποίος συλλέγει δεδομένα του.

Το Δίκαιο Προστασίας Δεδομένων, όπως ήδη τονίστηκε, αντιλαμβάνεται την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ως μεμονωμένη ενέργεια (με αρχή, μέση και τέλος) και όχι συνεχιζόμενη, επομένως απαιτείται το άτομο να συγκατατίθεται με κάθε διενέργεια επεξεργασίας χωριστά.

Τέλος, η συγκατάθεση του ατόμου θα πρέπει να «εκφράζεται με τρόπο σαφή». Η προϋπόθεση αυτή αποκλείει επεξεργασία δεδομένων στη βάση ασαφών, γενικόλογων δηλώσεων ή έλλειψης αντίδρασης από τους ενδιαφερόμενους κλπ. Τονίζεται σχετικά μάλιστα ότι συνήθως, τουλάχιστον κατά το στάδιο συλλογής των δεδομένων, τις σχετικές δηλώσεις διατυπώνει ο υπεύθυνος επεξεργασίας, τις οποίες καλούνται οι ενδιαφερόμενοι να υπογράψουν. Σε αυτές τις περιπτώσεις η δήλωση που προδιατυπώνεται πρέπει να είναι σαφής και ξεκάθαρη, για συγκεκριμένη πάντα επεξεργασία.....

Το σύνολο των παραπάνω προϋποθέσεων, «εξωτερικών» και «εσωτερικών» πρέπει να συντρέχει προκειμένου η συγκατάθεση να είναι σύννομη. Η διάταξη είναι ιδιαίτερα αυστηρή στη διατύπωση και αναλυτική στην παράθεση των επιμέρους προϋποθέσεων επομένως είναι σαφής η βούληση του νομοθέτη ν' απαιτείται συγκατάθεση των ατόμων, τα δεδομένα των οποίων πρόκειται να υποστούν επεξεργασία κατά τις αυστηρότερες δυνατόν προϋποθέσεις.....(ΔΙΚΑΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Εκδόσεις Σάκκουλα 2010, σελ.96-100)

Επιπλέον ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, Β' ΕΚΔΟΣΗ, Ελίζα Δ. Αλεξανδρίδου, διαλαμβάνει επί λέξει στις σελίδες 233-234:

Και από τα δύο παραπάνω νομοθετήματα (το ν. 2472/1997 όπως και τον ν. 3471/2006) επιβάλλεται, το υποκείμενο των δεδομένων να έχει δώσει ρητά τη συγκατάθεσή του (βλ. άρθρο 5 παρ.1 ν.2472/1997, άρθρο 5 παρ.2 στοιχ. Α ν. 3471/2006), η οποία αποτελεί συνειδητή συμμετοχή του χρήστη στη διαδικασία επεξεργασίας των προσωπικών του δεδομένων. Έτσι, η συγκατάθεσή του καθίσταται λόγος νομιμοποίησης της επέμβασης τρίτων στην ιδιωτική του σφαίρα. Ως συγκατάθεση νοείται κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βούλησης, που εκφράζεται με πλήρη επίγνωση, με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων δέχεται να αποτελέσουν αυτά αντικείμενο επεξεργασίας (informed consent). Αλλά, ερωτάται, είναι πάντοτε δυνατή η παροχή μιας τέτοιας συγκατάθεσης από τον χρήστη του διαδικτύου σήμερα;Περαιτέρω, ο χρήστης δεν έχει καμία δυνατότητα να διαπραγματευτεί τους όρους χρήσης του ιστοχώρου κατά την εγγραφή του. Κατά συνέπεια, τίθεται το ερώτημα, πως είναι δυνατόν να εξασφαλιστεί το γεγονός της ελεύθερης, ρητής και ειδικής δήλωσης της βούλησης του, με επίγνωση των δεδομένων, που πρόκειται να αναρτηθούν;.....

Εν προκειμένω η όποια συγκατάθεσή μου δεν ήταν «ελεύθερη» επιπλέον δεν τελούσα «εν πλήρη επίγνωση» και δεν είχα «προηγουμένως ενημερωθεί». Πιο συγκεκριμένα: Η όποια συγκατάθεσή μου δεν ήταν ελεύθερη καθώς δεν είχα την παραμικρή δυνατότητα διαπραγμάτευσης όσο αφορά τους προδιατυπωμένους Γ.Ο.Σ. των αναφερομένων συμβάσεων με την ΤΡΑΠΕΖΑ, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν και οι προδιατυπωμένοι όροι (Γ.Ο.Σ.) περί επεξεργασίας των προσωπικών μου δεδομένων. Οι συμβάσεις μου με την ΤΡΑΠΕΖΑ (και όχι με την άγνωστη-τρίτη-αποδέκτρια των προσωπικών μου δεδομένων για εμένα «.....»), και οι εμπεριεχόμενοι σε αυτές Γ.Ο.Σ., άρα και οι όροι περί επεξεργασίας των προσωπικών μου δεδομένων από την και μόνο ως υπεύθυνο επεξεργασίας, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ατομικής

διαπραγμάτευσης, αλλά ήταν εκ των προτέρων διατυπωμένοι με περιεχόμενο και όρους στους οποίους ήμουν υποχρεωμένος να προσχωρήσω.

Επιπλέον δεν τελούσα σε πλήρη επίγνωση καθώς δεν είχα προηγουμένως ενημερωθεί ούτε γραπτά ούτε προφορικά ότι τα προσωπικά μου δεδομένα θα μπορούν να χρησιμοποιούν κ τρίτοι άγνωστοι σε εμένα αποδέκτες των προσωπικών μου δεδομένων, όπως είναι εν προκειμένω η « [REDACTED] ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.», δια των όρων των ανωτέρω συμβάσεων. Πιο συγκεκριμένα δεν τελούσα σε πλήρη επίγνωση γιατί δεν είχα ενημερωθεί ούτε γραπτά ούτε προφορικά ούτε καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο ότι τα προσωπικά μου δεδομένα θα διαβιβαστούν και θα μπορεί να τα χρησιμοποιήσει και εταιρεία άλλη από την [REDACTED] (με την οποία αποκλειστικά συμβλήθηκα και αποτελούσε όσο υφίστατο τον υπεύθυνο επεξεργασίας των προσωπικών μου δεδομένων), η οποία άλλη εταιρεία θα έχει απορροφήσει την [REDACTED] και ούσα αποδέκτρια των προσωπικών μου δεδομένων θα λειτουργεί πλέον ως νέος υπεύθυνος επεξεργασίας, ωστόσο παντελώς άγνωστος-τρίτος για εμένα. Τέτοια ενημέρωση ουδέποτε είχα, ούτε προφορικά, ούτε γραπτά, ούτε καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, επομένως δεν είχα και πλήρη επίγνωση, πράγμα το οποίο αποδεικνύεται άλλωστε και από το περιεχόμενο των ΓΟΣ των ανωτέρω συμβάσεων, οι οποίοι σε κανένα σημείο τους δεν κάνουν την παραμικρή έστω νύξη για την περίπτωση της συγχωνεύσεως. (Η παράλειψη ενημερώσεως του καταναλωτή επί Γ.Ο.Σ. καθιστά αυτόν αδιαφανή και εντεύθεν καταχρηστικό, ως επίσης και η πρόσδοση σε τέτοιο όρο ορισμένου περιεχομένου, εξαγομένου από τη σιωπηρή συμπεριφορά του καταναλωτή (ΑΠ 1219/2001 ό.π. ΑΠ 1030/2001 ό.π.)

Περαιτέρω η, ούτως ή άλλως μη ελεύθερη, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση, και χωρίς πλήρη επίγνωση συγκατάθεσή μου, δεν ήταν ειδική. Και δεν ήταν ειδική γιατί εγώ ενημερώθηκα για επεξεργασία Προσωπικών μου Δεδομένων από την [REDACTED] ως υπεύθυνο επεξεργασίας και μόνο. Ουδέποτε ενημερώθηκα και ουδέποτε είχα πλήρη επίγνωση ότι τα προσωπικά μου δεδομένα θα μπορεί να τα επεξεργάζεται και άλλη Τράπεζα πέραν της [REDACTED] η οποία άλλη τράπεζα θα απορροφήσει την [REDACTED] ΤΡΑΠΕΖΑ και ως αποδέκτρια των προσωπικών μου δεδομένων θα λειτουργεί πλέον ως νέος υπεύθυνος επεξεργασίας αντ' αυτής ([REDACTED]), όπως εν προκειμένω συμβαίνει. Ή αλλιώς η συγκατάθεσή μου ήταν ειδική υπό την έννοια της επεξεργασίας τους με βάση την οποία συγκατάθεσή μου από την [REDACTED] και μόνο, και όχι υπό την έννοια της επεξεργασίας τους από οιονδήποτε άλλο άγνωστο σε εμένα-τρίτο-αποδέκτη των προσωπικών μου δεδομένων (χωρίς την συγκατάθεσή μου), με τον οποίο ουδέποτε με συνέδεε ο οιοσδήποτε συμβατικός δεσμός ή οιαδήποτε άλλη σχέση.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να τονιστεί ότι ΠΡΙΝ από την διαβίβαση των προσωπικών μου δεδομένων από την [REDACTED] στην « [REDACTED] η πρώτη όφειλε βάσει των προβλέψεων του νόμου (η ανακοίνωση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας του αρχείου σε τρίτον προϋποθέτει την προηγούμενη ενημέρωση του υποκειμένου, όπως επιτάσσει το αρ. 11 παρ. 3 του ν. 2472/97.) να με έχει ενημερώσει για την διαβίβαση των προσωπικών μου δεδομένων στην [REDACTED] που επρόκειτο να ακολουθήσει, πράγμα το οποίο ποτέ δεν έπραξε.

Κατά τρίτον, και ανεξαρτήτως ή/και παραλλήλως των ανωτέρω διαλαμβανομένων υφίσταται και καταχρηστικότητα ΓΟΣ με βάση και τις διατάξεις του νόμου 2251/1994 περί Προστασίας των Καταναλωτών.

Πιο συγκεκριμένα:

Η υπ' αριθμ. 2/2004 ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ (ΕΕΜΠΔ 2004/100, ΕΠΙΔΙΚΙΑ 2004/329 και ΝΟΜΟΣ) διαλαμβάνει μεταξύ άλλων επί λέξει:

«Τα δεδομένα υγείας συνιστούν ευαίσθητα δεδομένα. Το επίμαχο υπερηχογράφημα που ανακοινώθηκε από τον υπεύθυνο επεξεργασίας του αρχείου στον τρίτο ασφαλιστή και η καταχώρηση του στο αρχείο της ασφαλιστικής εταιρίας είναι μη νόμιμη. **Δεν συνιστά συγκατάθεση του υποκειμένου στην επεξεργασία η προσχώρηση του υποκειμένου στους Γ.Ο.Σ. του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, γιατί τότε δεν πρόκειται για ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως.** Παρατηρήσεις Ι. Ροκα ΕΕΜΠΔ 2004/102 και σημείωση Ι.Σ.Σ. στην ΕΠΙΔΙΚΙΑ. Κατά το αρ. 2 περ. ια' του ν. 2472/97 ως "συγκατάθεση" του υποκειμένου νοείται "κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή, και εν πλήρει επιγνώσει, και με την οποία το υποκείμενο, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν". Τέλος, κατά το αρ. 11 παρ. 3 του ίδιου νόμου, όταν τα δεδομένα ανακοινώνονται σε τρίτους, το υποκείμενο ενημερώνεται για την ανακοίνωση πριν από αυτούς. Το υπερηχογράφημα, στο οποίο υπεβλήθη η προσφεύγουσα, αποτελεί ευαίσθητο δεδομένο υγείας, κατά την έννοια του αρ. 2 περ. β' του ν. 2472/97. Κατά συνέπεια, οποιαδήποτε επεξεργασία του, όπως διαβίβαση, συλλογή και καταχώριση σε αρχείο, επιτρέπεται μόνο υπό τους όρους του αρ. 7 παρ. 2 του ν. 2472/97. **Επιπλέον, η ανακοίνωσή του από τον υπεύθυνο επεξεργασίας του αρχείου σε τρίτον προϋποθέτει την προηγούμενη ενημέρωση του υποκειμένου, όπως επιτάσσει το αρ. 11 παρ. 3 του ν. 2472/97. Όπως προέκυψε από τα στοιχεία του φακέλου και από την ακρόαση των εκ προσώπων του διαγνωστικού κέντρου και της ασφαλιστικής εταιρίας, η *** διαβίβασε το επίμαχο υπερηχογράφημα στην ασφαλιστική εταιρία, χωρίς να συντρέχουν οι όροι του αρ. 7 παρ. 2 του ν. 2472/97. Το γεγονός ότι η διαβίβαση αυτή έγινε ύστερα από εισαγγελική παραγγελία δεν αναιρεί τον παράνομο χαρακτήρα της συγκεκριμένης επεξεργασίας ευαίσθητου ιατρικού δεδομένου, αφού στην εισαγγελική παραγγελία αναφέρεται ότι επιτρέπεται η χορήγηση του δεδομένου, εφόσον αυτή δεν προσκρούει, σε κάποια ειδική διάταξη νόμου.....Τυχόν "συγκατάθεση" του υποκειμένου στο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, υπό τη μορφή προσχώρησης στους γενικούς του όρους, δεν αποτελεί την κατά το αρ. 2 περ. ια' του ίδιου νόμου απαιτούμενη "ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως". Διαπιστώνεται, επομένως, παράβαση από την ασφαλιστική εταιρία *** των αρ. 4 παρ. 1 περ. α' και 7 του ν. 2472/97.....»**

Επιπλέον η ΕΦΑΘ 147/2004 (Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ, ΕΤΡΑΞΧΡΔ 2004/372, ΝΟΒ 2005/289) διαλαμβάνει μεταξύ άλλων επί λέξει:

«.....Ο ν. 2251/1994 αποτελεί ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5-4-1993 "σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές" στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 της οποίας ορίζεται ότι: **"ρήτρα σύμβασης που δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, θεωρείται καταχρηστική όταν παρά την απαίτηση της καλής πίστεως, δημιουργεί σε βάρος του καταναλωτή σημαντική ανισορροπία ανάμεσα στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών, τα απορρέοντα από τη σύμβαση"**, ενώ κατά τη διάταξη του άρθρου 8 της ίδιας οδηγίας **"τα Κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή διατηρούν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα Οδηγία, αυστηρότερες διατάξεις σύμφωνες προς τη συνθήκη, για να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη προστασία του καταναλωτή"**. Με τους Γενικούς Όρους των Συναλλαγών (ΓΟΣ) είτε επιχειρείται απόκλιση από

ρυθμίσεις του ενδοτικού δικαίου είτε ρυθμίζονται πρόσθετα στοιχεία που δεν αντιμετωπίζονται από διατάξεις ενδοτικού δικαίου. Η ρύθμιση της παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 2251/1994 αποτελεί εξειδίκευση του βασικού κανόνα της διατάξεως του άρθρου 281 του ΑΚ για την απαγόρευση καταχρηστικής ασκήσεως ενός δικαιώματος ή χρήσεως ενός θεσμού (της συμβατικής ελευθερίας). Ενόψει τούτου ο έλεγχος του κύρους του περιεχομένου Γ.Ο.Σ. βασικά προσανατολίζεται προς τη διάταξη του άρθρου 281 του ΑΚ. Με τους Γ.Ο.Σ δεν απαγορεύεται η απόκλιση από οποιαδήποτε διάταξη ενδοτικού δικαίου, αλλά μόνο από εκείνες που φέρουν "καθοδηγητικό" χαρακτήρα ή σε περίπτωση άτυπων συναλλακτικών μορφών από τα ουσιώδη, για την επίτευξη του σκοπού και τη διατήρηση της φύσεως της συμβάσεως, δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών, που απηχούν πράγματι δικαιολογημένες προσδοκίες του πελάτη για συγκεκριμένο είδος συναλλαγής. Καταχρηστικός και συνεπώς άκυρος είναι κάθε Γ.Ο.Σ., ο οποίος χωρίς επαρκή και εύλογη αιτία αποκλίνει από ουσιώδεις και βασικές αξιολογήσεις του ενδοτικού δικαίου, δηλαδή από τις τυπικές και συναλλακτικά δικαιολογημένες προσδοκίες του πελάτη. Η καθοδηγητική λειτουργία του ενδοτικού δικαίου διαταράσσεται όταν με το περιεχόμενο του Γ.Ο.Σ. αλλάζει η εικόνα που έχει διαμορφωθεί με βάση τους κανόνες του ενδοτικού δικαίου για τη συγκεκριμένη συμβατική μορφή. Επίσης ελέγχεται για καταχρηστικότητα ρύθμιση ενός Γ.Ο.Σ. με τον οποίο επέρχεται περιορισμός θεμελιωδών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που προκύπτουν από τη φύση της συμβάσεως κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να απειλείται ματαίωση του σκοπού της. Έτσι, η διάταξη του άρθρου 2 παρ. 6 του ν. 2251/1994, στη νέα διατύπωση της με το ν. 2741/1999, πρέπει να ερμηνεύεται, μέσω τελολογικής συστολής του γράμματος της, προς την κατεύθυνση της "ουσιώδους διαταράξεως" της συμβατικής ισορροπίας. Αυτή ταυτίζεται με κάθε απόκλιση από τις καθοδηγητικού και μόνο χαρακτήρα διατάξεις του ενδοτικού δικαίου ή από τις ρυθμίσεις εκείνες που είναι αναγκαίες για την επίτευξη του σκοπού και τη διατήρηση της συμβάσεως με βάση το ενδιάμεσο πρότυπο του συνήθως απρόσεκτου μεν ως προς την ενημέρωσή του, αλλά διαθέτοντος τη μέση αντίληψη κατά το σχηματισμό της δικαιοπρακτικής του αποφάσεως καταναλωτή του συγκεκριμένου είδους αγαθών ή υπηρεσιών ΑΠ 1219/2001, ό.π. ΑΠ 296/2001 Ελ.Δνη 42.1321, ΑΠ 1030/2001 ό.π.). Η παράλειψη ενημερώσεως του καταναλωτή επί Γ.Ο.Σ. καθιστά αυτόν αδιαφανή και εντεύθεν καταχρηστικό, ως επίσης και η πρόσδοση σε τέτοιο όρο ορισμένου περιεχομένου, εξαγόμενου από τη σιωπηρή συμπεριφορά του καταναλωτή (ΑΠ 1219/2001 ό.π. ΑΠ 1030/2001 ό.π.). Εξάλλου, κατά το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 2472/1997, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεση του. Συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, κατά το άρθρο 2 περ. ια' του ίδιου νόμου αποτελεί "κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση της βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρει επιγνώσει, και με την οποία, το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό της επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπευθύνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του..... Η συγκατάθεση παρέχεται, όπως κατ' απόλυτο και εμφαντικό τρόπο, τονίζεται στο νόμο, που αποσκοπεί να προστατεύσει, κατά το άρθρο 1, τα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες

των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής, μετά προηγούμενη ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων με ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως. Στην ίδια διάταξη ορίζεται τι κατ' ελάχιστον περιλαμβάνει η ενημέρωση αυτή, που θα επιτρέψει στο υποκείμενο των δεδομένων να διαμορφώσει τη βούληση του ελεύθερα, δηλαδή ανεπηρέαστα από οποιασδήποτε μορφής πίεση, για να μπορεί να ακολουθήσει η παροχή της συγκαταθέσεώς του με τα ανωτέρω προσόντα. Περαιτέρω, η κατά τα άνω ενημέρωση είναι αναγκαία για τον κατά το άρθρο 4 του ν. 2472/1997 προβλεπόμενο έλεγχο και την διακρίβωση αν τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα α) συλλέγονται κατά τρόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και β) είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα απαιτείται, ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας. Ωστε σιωπηρή δήλωση βουλήσεως, ακόμα και ρητή, ως συγκατάθεση, κατά την ως άνω έννοια, αποκλείεται, διότι τότε δεν θα χρειαζόταν να εξειδικεύεται από την ίδια διάταξη η έννοια της. Σίγμα της συγκατάθεσης καθιστά μη θεμιτή και παράνομη την επεξεργασία των δεδομένων. Το ίδιο αποτέλεσμα επέρχεται και όταν η συγκατάθεση παρέχεται χωρίς προηγούμενη ή πλήρη, κατά το ως άνω ελάχιστο περιεχόμενο, ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων..... Σε κάθε περίπτωση συλλογής των δεδομένων με τη συνδρομή του υποκειμένου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να ενημερώσει το υποκείμενο, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 2, ειδικώς και εγγράφως για τα στοιχεία της παρ. 1 αυτού, ήτοι: α) για την ταυτότητα του και την ταυτότητα του τυχόν εκπροσώπου του, β) το σκοπό της επεξεργασίας, γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών, δ) την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης. Οφείλει, ακόμα, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 3 να ενημερώσει το υποκείμενο, πριν από τους τρίτους, αν τα υποκείμενα ανακοινώνονται σ' αυτούς. Με την 1/1999 κανονιστική πράξη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 19 παρ. 1 περιπτ. Ι του ν. 2472/1997 και δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τεύχος Β, φύλλο 555, η ενημέρωση για να είναι πλήρης πρέπει να περιλαμβάνει επί πλέον την ακριβή διεύθυνση και τον αριθμό του τηλεφώνου του υπευθύνου της επεξεργασίας ή του εκπροσώπου του και την ύπαρξη δικαιώματος αντίρρησης για τα δεδομένα που αφορούν το υποκείμενο. Αν τώρα η παραβίαση των ανωτέρω διατάξεων του ν. 2472/1997 γίνει διαμέσου ρητρών που περιλήφθησαν σε σύμβαση προμηθευτή και καταναλωτή, χωρεί η κατά το άρθρο 10 παρ. 9 του ν. 2251/1994 συλλογική αγωγή προς προστασία των συλλογικών συμφερόντων από κάθε παράνομη συμπεριφορά του προμηθευτή, η οποία δικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας..... Όπως προαναφέρθηκε οι όροι αυτοί (ρήτρες) είναι διατυπωμένοι εκ των προτέρων και ο καταναλωτής είναι υποχρεωμένος, πιεζόμενος από την ανάγκη λήψεως της παροχής της εναγομένης, να αποδεχθεί τους όρους αυτούς ή να μην τους αποδεχθεί, αλλά τότε δεν θα λάβει την παροχή και δεν θα ικανοποιήσει την βιοτική ανάγκη του στην οποία απέβλεπε με την σύμβαση. Έτσι επέρχεται περιορισμός του δικαιώματος της συμβατικής ελευθερίας του και κατ' ακολουθία της συμβατικής ισορροπίας.....»

Εν προκειμένω και ανεξαρτήτως των ανωτέρω διαλαμβανόμενων ή/και παράλληλα με τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα η συγκατάθεσή μου στις συμβάσεις με την [REDACTED] υπό τη μορφή προσχώρησης στους γενικούς τους όρους, δεν αποτελεί την κατά το αρ. 2 περ. ια' του νόμου 2472/1997 απαιτούμενη "ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως"

Πρόκειται για ρήτρες συμβάσεων που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, και είναι καταχρηστικές καθώς παρά την απαίτηση της καλής πίστωσης, δημιούργησαν σε βάρος μου ως καταναλωτή σημαντική ανισορροπία ανάμεσα στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών (εμού και της [REDACTED] ΖΑΣ), τα απορρέοντα από τις μεταξύ μας συναφθείσες συμβάσεις.

Οι όροι αυτοί (ρήτρες) ήταν διατυπωμένοι εκ των προτέρων και εγώ ήμουν ως καταναλωτής υποχρεωμένος, πιεζόμενος από την ανάγκη λήψεως των παροχών της [REDACTED], να αποδεχθώ τους όρους αυτούς ή να μην τους αποδεχθώ, αλλά τότε δεν θα λάμβανα την παροχή και δεν θα ικανοποιούσα τις βιοτικές ανάγκες μου στις οποίες απέβλεπα με τις συμβάσεις. Έτσι επήλθε περιορισμός του δικαιώματος της συμβατικής ελευθερίας μου και κατ' ακολουθία της συμβατικής ισορροπίας. Συνακόλουθα των ανωτέρω η όποια συγκατάθεσή μου για επεξεργασία των προσωπικών μου δεδομένων από την [REDACTED] από οποιονδήποτε άλλο τρίτο-αποδέκτη αυτών ήταν άκυρη ως καταχρηστική.

Επιπλέον, ακόμα και αν -ως υπόθεση εργασίας και μόνο- θεωρηθεί ότι η συγκατάθεσή μου για επεξεργασία των προσωπικών μου δεδομένων από την [REDACTED] ήταν έγκυρη-σύννομη (πράγμα βεβαίως το οποίο αρνούμαι με τον αμέσως προ ολίγου αναπτυχθέντα ισχυρισμό μου) και πάλι δεν είναι έγκυρη-σύννομη η επεξεργασία των προσωπικών μου δεδομένων από την « [REDACTED] Α.Ε.», καθώς η παράλειψη ενημερώσεώς μου ως καταναλωτή με τις ρήτρες Γ.Ο.Σ. των συμβάσεών μου με την [REDACTED] περί διαβίβασης (έστω υπό τύπο συγχωνεύσεως) των προσωπικών μου δεδομένων σε τρίτο-άγνωστο σε εμένα αποδέκτη, δηλαδή εν προκειμένω την « [REDACTED] Α.Ε.», καθιστά τους όρους αυτούς αδιαφανείς και συνακόλουθα καταχρηστικούς, επιπλέον δεν επ' ουδενί μπορεί να θεωρηθεί ότι σιωπηρώς συγκατατέθηκα στην επεξεργασία των προσωπικών μου δεδομένων από την « [REDACTED] ΖΑ Α.Ε.» (ΑΠ 1219/2001 ό.π. ΑΠ 1030/2001 ό.π.).

Εξάλλου δεν προκύπτει από κανένα αποδεικτικό μέσο, ότι η « [REDACTED]! [REDACTED] » όταν απορρόφησε την πρώτην αντισυμβαλλόμενη μου δημοσίευσε νομίμως την επιβαλλόμενη εκ του Νόμου ανακοίνωση τήρησης αρχείου δεδομένων, για τους πελάτες της απορροφηθείσας Τράπεζας των οποίων τα στοιχεία απέκτησε η « [REDACTED] ΖΑ Α.Ε.». Με άλλα λόγια, δεν ανακοινώθηκε νόμιμα ότι τα στοιχεία που ήταν στο αρχείο της [REDACTED] πλέον ενσωματώθηκαν στο αρχείο της « [REDACTED] και ότι πλέον υπεύθυνος επεξεργασίας αυτών είναι η « [REDACTED]»

Όλους τους ανωτέρω ισχυρισμούς μου συγκερνά η AD HOC AD HOC ΑΠΔΠΧ 18/2007 (Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ), η οποία διαλαμβάνει, μεταξύ άλλων επί λέξει:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 2472/1997, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του. Συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 2 περ. ια' του ίδιου νόμου αποτελεί «κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση της βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρει επιγνώσει, και με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων

που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες των δεδομένων, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπευθύνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα». Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων. Η συγκατάθεση παρέχεται μετά από προηγούμενη ενημέρωση του υποκειμένου με ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, η δε ενημέρωση θα πρέπει να γίνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτρέπει στο υποκείμενο να διαμορφώσει ελεύθερα τη βούληση του, ανεπηρέαστα από οποιασδήποτε μορφής πίεση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας.

Επιπρόσθετα, η ενημέρωση του υποκειμένου είναι αναγκαία για τον κατά το άρθρο 4 του ν. 2472/1997 προβλεπόμενο έλεγχο και την διακρίβωση εάν α) τα δεδομένα συλλέγονται κατά τόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και β) είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα απαιτείται, ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας.

Συνεπώς για να είναι νόμιμη και ισχυρή η συγκατάθεση θα πρέπει να είναι ειδική σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 2 περ. ια του ν. 2472/1997 και όχι γενική και με ασάφεια διατυπωμένη. Επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που έγινε χωρίς τη συνδρομή της ειδικά οριζόμενης στη διάταξη αυτή συγκατάθεσης πρέπει να καθίσταται μη νόμιμη και θεμιτή.

Το ίδιο αποτέλεσμα επέρχεται και όταν η συγκατάθεση παρέχεται χωρίς την προηγούμενη πλήρη ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων. Το δικαίωμα της ενημέρωσης κατέχει σημαντική θέση μεταξύ των δικαιωμάτων του υποκειμένου, καθώς επιτρέπει στο υποκείμενο να γνωρίζει την κατάσταση στην οποία βρίσκεται και να καθορίζει ανάλογα τις πράξεις του. Επίσης αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την άσκηση των προβλεπόμενων στα άρθρα 12 και 13 του ν. 2472/1997 δικαιωμάτων πρόσβασης και αντίρρησης.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 2 σε κάθε περίπτωση συλλογής των δεδομένων με τη συνδρομή του υποκειμένου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να ενημερώσει το υποκείμενο, ειδικώς και εγγράφως για α) την ταυτότητα του και την ταυτότητα του τυχόν εκπροσώπου του, β) το σκοπό της επεξεργασίας, γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες των αποδεκτών, δ) την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης. Οφείλει, ακόμα, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 3 να ενημερώσει το υποκείμενο, πριν από τους τρίτους, αν τα δεδομένα του ανακοινώνονται σε αυτούς.

Με την 1/1999 κανονιστική πράξη της Αρχής, η ενημέρωση για να είναι πλήρης πρέπει να περιλαμβάνει επιπλέον την ακριβή διεύθυνση και τον αριθμό τηλεφώνου του υπευθύνου της επεξεργασίας ή του εκπροσώπου του και την ύπαρξη δικαιώματος αντίρρησης για τα δεδομένα που αφορούν το υποκείμενο.

2. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο όρος που υπάρχει στο πεδίο αριθμ. 7 του εντύπου της αιτήσεως για χορήγηση χρεωστικής κάρτας, είναι διατυπωμένος εκ των προτέρων και ο καταγγέλλων ως καταναλωτής είναι υποχρεωμένος, πιεζόμενος από την ανάγκη λήψεως της συγκεκριμένης παροχής του Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος χ να αποδεχθεί τον όρο αυτό ή να μην τον αποδεχθεί, αλλά τότε δεν θα γίνει κάτοχος της χρεωστικής κάρτας και δεν θα απολαμβάνει των ωφελειών και προνομίων που η κάρτα αυτή παρέχει και στην οποία απέβλεπε με τη σύμβαση. Έτσι επέρχεται περιορισμός του δικαιώματος της συμβατικής του ελευθερίας.

Η φερόμενη στον ανωτέρω όρο ως «συγκατάθεση» του υποκειμένου για επεξεργασία των δεδομένων του, αφενός μεν δεν είναι ειδική, αφού ο καταναλωτής δεν έχει προηγουμένως ενημερωθεί και αφετέρου δεν είναι

ελεύθερη. Η αναφερόμενη προσαγή «Διαβάστε προσεκτικά και υπογράψτε» δεν αρκεί γιατί δεν αναπληρώνει την απαιτούμενη κατά το άρθρο 2 περ. ια' του ν. 2472/1997 ενημέρωση προς συγκατάθεση. Επίσης η συγκατάθεση δίδεται για διαφημιστικούς σκοπούς, οι οποίοι είναι εντελώς διαφορετικοί από τους σκοπούς της σύμβασης.

Συνεπώς, ο όρος για την έκδοση της χρεωστικής κάρτας του Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος χ, με τον οποίο παρέχεται εκ των προτέρων η συγκατάθεση του προσφεύγοντος στην τράπεζα προς επεξεργασία των προσωπικών του δεδομένων για διαφημιστικούς σκοπούς ή για προώθηση πωλήσεων προϊόντων και υπηρεσιών είναι παράνομος, εφόσον α) η επεξεργασία γίνεται για άλλους πλην της εκτέλεσης της σύμβασης σκοπούς (βλ. υπ' αριθμ. 147/2004 Απόφαση Εφετείου Αθηνών και υπ' αριθμ. 38/2002 Απόφαση της Αρχής), β) η συγκατάθεση δεν είναι ειδική και ελεύθερη και γ) δεν έχει προηγηθεί η απαιτούμενη από τις ανωτέρω διατάξεις του ν. 2472/1997 ενημέρωση.

Με αυτά τα δεδομένα, ενόψει της βαρύτητας των πράξεων που αποδείχθηκαν και της προσβολής που επήλθε από αυτές στον καταγγέλλοντα, η Αρχή κρίνει ομόφωνα ότι πρέπει να επιβληθούν στον υπεύθυνο επεξεργασίας, δηλαδή στο Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα χ οι κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 21 παρ. 1 περ. β' του ν. 2472/1997 και αναφέρονται στο διατακτικό, οι οποίες κρίνονται ανάλογες με τη βαρύτητα της προσβολής.

Για τους λόγους αυτούς

1. ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΙ ότι ο όρος για την έκδοση της χρεωστικής κάρτας του Χρηματοπιστωτικού Ιδρύματος χ, με τον οποίο παρέχεται εκ των προτέρων η συγκατάθεση του προσφεύγοντος στην τράπεζα προς επεξεργασία των προσωπικών του δεδομένων για διαφημιστικούς σκοπούς ή για προώθηση πωλήσεων προϊόντων και υπηρεσιών είναι παράνομος.

2. ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ για την ανωτέρω παράβαση στο Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα χ ως υπεύθυνο επεξεργασίας πρόστιμο ύψους δέκα χιλιάδων (10.000,00) Ευρώ.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Δημήτριος Γουργουράκης

Αγγελική

Κανακάκη»

II. ΑΝΤΙΚΡΟΥΣΗ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΥ ΠΕΡΙ ΔΗΘΕΝ ΤΗΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Πέραν των ανωτέρω ενδεδειγμένων διαλαμβανομένων τονίζω τα ακόλουθα:

Ακόμα και αν θεωρηθεί ότι δεν ισχύουν όσα ανωτέρω ενδεδειγμένα αναπτύσσω (πράγμα το οποίο αρνούμαι) και πάλι οι κατηγορούμενοι δεν τήρησαν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του Ν.3471/2006, δηλαδή δεν μου παρεσχέθη η δυνατότητα με το sms που μου απέστειλαν να ανταποκριθώ με εύκολο τρόπο και δωρεάν στην συλλογή και χρησιμοποίηση των ηλεκτρονικών μου στοιχείων, καθώς η κλήση στον τηλεφωνικό αριθμό [REDACTED] που περιείχε το sms δεν ήταν δωρεάν, η δε απεύθυνση σε οποιοδήποτε κατάστημα δεν είναι ούτε εύκολη, γιατί στα υποκαταστήματα συναντά κάποιος ατελείωτες ουρές αναμονής, ούτε και δωρεάν γιατί ο χρόνος που πρέπει να αναλωθεί για κάτι τέτοιο είναι αποτιμητός σε χρήμα (εργατοώρα γενικώς, δικηγορική ώρα για εμένα).

Επίσης δεν τηρήθηκε ακόμα μία προϋπόθεση της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του Ν.3471/2006, δηλαδή το προϊόν-υπηρεσία που λάνσαραν με το παράνομο sms (sram) ήταν εστιατόρια, κάτι δηλαδή εντελώς διαφορετικό από

τα προϊόντα-υπηρεσίες που παρείχε η [redacted] της [redacted] τα οποία ήταν προνόμια για τη συντήρηση του αυτοκινήτου και την αγορά αξεσουάρ του αυτοκινήτου, όπως συνομολογούν οι κατηγορούμενοι στις έγγραφες εξηγήσεις τους (ίδετε σελ. 1 εγγράφων εξηγήσεων των κατηγορουμένων), ενώ επιπλέον η δήθεν συγκατάθεση εκ μέρους μου δόθηκε για διαφημιστικούς σκοπούς, οι οποίοι είναι εντελώς διαφορετικοί από τους σκοπούς της σύμβασης. (ΑΠΔΠΧ 18/2007)

Πιο συγκεκριμένα: Εν προκειμένω η αντίδικος [redacted] χρησιμοποίησε-επεξεργάστηκε τον αριθμό κινητού μου τηλεφώνου για σκοπούς απευθείας εμπορικής διαφήμισης, για διαφημιστικούς σκοπούς και για προώθηση πωλήσεων και υπηρεσιών σε σχέση με εστιατόρια, δηλαδή για σκοπούς οι οποίοι είναι παντελώς άσχετοι με τους σκοπούς για τους οποίους και οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι αναφέρουν στις έγγραφες εξηγήσεις τους ότι συνέλεξε η Τράπεζα τον αριθμό κινητού μου τηλεφώνου, δηλαδή για τα προνόμια που παρείχε η πιστωτική κάρτα « [redacted] σε εμένα ως κάτοχο αυτοκινήτου της εταιρείας [redacted] (το αυτοκίνητό μου) αναφορικά με τη συντήρηση του οχήματός μου και την αγορά αξεσουάρ.

Συνακόλουθα των ανωτέρω δεν είναι νόμιμη η συλλογή-επεξεργασία του αριθμού του κινητού μου τηλεφώνου ως προσωπικού μου δεδομένου κατά τους όρους του άρθρου 4 του Ν.2472/1997.

Ούτε όμως και κατά τους όρους της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του Ν. 3471/2006 είναι νόμιμη η συλλογή-επεξεργασία του αριθμού του κινητού μου τηλεφώνου ως προσωπικού μου δεδομένου. Και αυτό γιατί η παρ. 3 του άρθρου 11 του Ν. 3471/2006 αναφέρεται σε «στοιχεία επαφής ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αποκτήθηκαν νομίμως, στο πλαίσιο της πώλησης προϊόντων ή υπηρεσιών ή άλλης συναλλαγής» που μπορούν να χρησιμοποιούνται για «την απευθείας προώθηση παρόμοιων προϊόντων ή υπηρεσιών του προμηθευτή ή για την εξυπηρέτηση παρόμοιων σκοπών».

Εν προκειμένω ο αριθμός κινητού μου τηλεφώνου δεν αποκτήθηκε από την αντίδικο τράπεζα νομίμως στα πλαίσια πωλήσεως προϊόντων εκ μέρους της σε εμένα, ούτε αποκτήθηκε από την αντίδικο τράπεζα νομίμως στα πλαίσια πωλήσεως υπηρεσιών εκ μέρους της σε εμένα, ούτε αποκτήθηκε από την αντίδικο τράπεζα στα πλαίσια οιασδήποτε συναλλαγής μεταξύ μας με την αντίδικο να επέχει θέση προμηθευτή όπως προβλέπει η παράγραφος 3 του άρθρου 11 του Ν.3471/2006. Η αντίδικος απέκτησε τον αριθμό του κινητού μου τηλεφώνου στα πλαίσια συμβάσεως πιστωτικής κάρτας [redacted] για την απόλαυση των προνομίων των κατόχων των αυτοκινήτων της εταιρείας [redacted] αναφορικά με τη συντήρηση των οχημάτων και την αγορά αξεσουάρ.

III. Επιπλέον των ανωτέρω για να μπορούν νομίμως να χρησιμοποιηθούν τα στοιχεία επαφής ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αποκτήθηκαν νομίμως, ακόμη και όταν ο αποδέκτης του μηνύματος δεν έχει δώσει εκ των προτέρων τη συγκατάθεσή του, για την απευθείας προώθηση προϊόντων ή υπηρεσιών του προμηθευτή ή για την εξυπηρέτηση σκοπών, πρέπει ΣΩΡΕΥΤΙΚΑ να ισχύουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις (σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 11 του Ν. 3471/2006):

1. Να πρόκειται για την απευθείας προώθηση παρόμοιων προϊόντων ή παρόμοιων υπηρεσιών του προμηθευτή ή για την εξυπηρέτηση παρόμοιων σκοπών.

2. Να παρέχεται κατά τρόπο σαφή και ευδιάκριτο η δυνατότητα να αντιτάσσεται,

με εύκολο τρόπο και δωρεάν, στη συλλογή και χρησιμοποίηση των ηλεκτρονικών του στοιχείων, και αυτό σε κάθε μήνυμα σε περίπτωση που ο χρήστης αρχικά δεν είχε διαφωνήσει σε αυτή τη χρήση.

3. Να αναφέρεται ευδιάκριτα και σαφώς η ταυτότητα του αποστολέα ή του προσώπου προς όφελος του οποίου αποστέλλεται το μήνυμα, καθώς επίσης και η έγκυρη διεύθυνση στην οποία ο αποδέκτης του μηνύματος μπορεί να ζητεί τον τερματισμό της επικοινωνίας.

Εν προκειμένω το sms το οποίο μου έστειλε η αντίδικος διαλάμβανε επί λέξει:

«ΓΙΟΡΤΙΝΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ ΤΗΣ [REDACTED]
[REDACTED]: 10% ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
[REDACTED] ΟΦΕΛΟΣ ΠΑΝΤΟΥ, ΑΠΟ 15/12/2010 ΜΕΧΡΙ 15/1/2011. ΕΑΝ ΔΕΝ
ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ ΜΕΣΩ SMS, ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ
ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΤΕ ΣΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η ΝΑ ΚΑΛΕΣΕΤΕ ΣΤΟ
[REDACTED]

Επομένως οι ανωτέρω αναφερόμενες προϋποθέσεις **που πρέπει ΣΩΡΕΥΤΙΚΑ να συντρέχουν, δεν συνέτρεχαν εν προκειμένω.**

Δηλαδή:

1. Δεν υφίσταται προώθηση παρόμοιων προϊόντων ή παρόμοιων υπηρεσιών ή παρόμοιων σκοπών καθώς η αντίδικος χρησιμοποίησε-επεξεργάστηκε τον αριθμό κινητού μου τηλεφώνου για σκοπούς απευθείας εμπορικής διαφήμισης, για διαφημιστικούς σκοπούς και για προώθηση πωλήσεων και υπηρεσιών **σε σχέση με εστιατόρια, δηλαδή για προϊόντα, υπηρεσίες ή σκοπούς οι οποίοι είναι παντελώς άσχετοι με τους σκοπούς για τους οποίους και οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι αναφέρουν στις έγγραφες εξηγήσεις τους (ίδετε σελ 1 εγγράφων εξηγήσεών τους) ότι συνέλεξε-επεξεργάστηκε η αντίδικος Τράπεζα τον αριθμό κινητού μου τηλεφώνου, δηλαδή για τα προνόμια που παρείχε η πιστωτική κάρτα « [REDACTED] » σε εμένα ως κάτοχο αυτοκινήτου της εταιρείας [REDACTED] (το αυτοκίνητό μου) αναφορικά με τη συντήρηση του οχήματός μου και την αγορά αξεσουάρ.**

Παρόμοια προϊόντα, παρόμοιες υπηρεσίες και παρόμοιους σκοπούς με τη συντήρηση του οχήματός μου και την αγορά αξεσουάρ για αυτό θα αποτελούσαν εν προκειμένω κάποιο αξεσουάρ ή ανταλλακτικό για το [REDACTED] μου, ή κάποιο service συντήρησης του αυτοκινήτου μου. **Τα εστιατόρια στα οποία αποκλειστικά αφορούσε το ένδικο sms, και για τα οποία αποκλειστικά έκανε λόγο το ένδικο sms επ' ουδενί αποτελούν παρόμοιο προϊόν, επ' ουδενί αποτελούν παρόμοια υπηρεσία, επ' ουδενί αποτελούν παρόμοιο σκοπό.** Σε κάθε περίπτωση ο σκοπός επεξεργασίας εν προκειμένω είναι η απευθείας εμπορική διαφήμιση, σκοπός σε κάθε περίπτωση διαφορετικός από το σκοπό της συμβάσεως πιστωτικής κάρτας.

2. Δεν μου παρεσχέθη κατά τρόπο σαφή και ευδιάκριτο η δυνατότητα να αντιταχθώ **με εύκολο τρόπο και δωρεάν, στη συλλογή και χρησιμοποίηση των ηλεκτρονικών μου στοιχείων σε κάθε μήνυμα. Πιο συγκεκριμένα:**

Η κλήση στον τηλεφωνικό αριθμό [REDACTED] που περιείχε το sms δεν ήταν δωρεάν αλλά με χρέωση, η δε απεύθυνση σε οποιοδήποτε κατάστημα δεν είναι ούτε εύκολη, γιατί στα υποκαταστήματα και τότε συναντούσε κάποιος ατελείωτες ουρές αναμονής, ούτε και δωρεάν γιατί ο χρόνος που πρέπει να αναλωθεί για κάτι τέτοιο, δηλαδή για μετάβαση και συναλλαγή σε υποκατάστημα τραπέζης είναι αποτιμητός σε χρήμα (εργατοώρα γενικώς, δικηγορική ώρα για εμένα), επιπλέον η τηλεφωνική κλήση σε υποκατάστημα Τραπέζης, εάν προκρινόταν αυτός ο τρόπος, και πάλι δεν είναι δωρεάν αλλά με χρέωση. Επιπλέον δεν μου έγινε γνωστή με το ένδικο sms καμία διεύθυνση

υποκαταστήματος στην οποία θα μπορούσα να απευθυνθώ εις τρόπον ώστε και για το λόγο αυτό να μην είναι εύκολη η απεύθυνση σε οποιοδήποτε υποκατάστημα.

3. Στο ένδικο sms δεν αναφερόταν καν έγκυρη διεύθυνση στην οποία ο αποδέκτης του μηνύματος, δηλαδή εγώ, θα μπορούσα να ζητήσω τον τερματισμό της επικοινωνίας, ενώ ο νόμος επιβάλλει την ευδιάκριτη και σαφή αναφορά διεύθυνσεως ως όρο της νομιμότητας του sms.

IV. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΡΙΝΗΣΕΙΣ

Η « ██████████ ΕΞΑ Α.Ε.», για εμένα είναι άγνωστη- τρίτη- αποδέκτρια των προσωπικών μου δεδομένων, τα οποία παράνομα διαβίβασε σε αυτή χωρίς να με ενημερώσει η ██████████ με την οποία ██████████ ΤΡΑΠΕΖΑ αποκλειστικά συμβλήθηκα και αποτελούσε όσο υφίστατο τον υπεύθυνο επεξεργασίας των προσωπικών μου δεδομένων. Οι δε διατάξεις περί συγχωνεύσεως ουδεμία επιρροή ασκούν δεδομένου του ότι έχουν εφαρμογή οι ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ περί Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα. (ίδτε Οδηγία 1619/2000 της ΑΠΔΠΧ για το ότι οι διατάξεις του Ν. 2472/1997 είναι ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, κατά νομική δε αναγκαιότητα και οι διατάξεις του Ν.3471/2006 είναι ΕΙΔΙΚΕΣ ως ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΕΣ των ΕΙΔΙΚΩΝ διατάξεων του Ν.2472/1997)

Δεν τελούσα σε πλήρη επίγνωση γιατί δεν είχα ενημερωθεί ούτε γραπτά ούτε προφορικά ούτε καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο ότι τα προσωπικά μου δεδομένα θα διαβιβαστούν και θα μπορεί να τα χρησιμοποιήσει και εταιρεία άλλη από την ██████████ ΤΡΑΠΕΖΑ (με την οποία αποκλειστικά συμβλήθηκα και αποτελούσε όσο υφίστατο τον υπεύθυνο επεξεργασίας των προσωπικών μου δεδομένων), η οποία άλλη εταιρεία τρίτη αποδέκτρια θα έχει απορροφήσει την ██████████ και ούσα τρίτη αποδέκτρια των προσωπικών μου δεδομένων θα λειτουργεί πλέον ως νέος υπεύθυνος επεξεργασίας, ωστόσο παντελώς άγνωστος- τρίτος για εμένα, με τον οποίο ουδέποτε με συνέδεε ο οιοσδήποτε συμβατικός δεσμός ή οιαδήποτε άλλη σχέση.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να τονιστεί ότι ΠΡΙΝ από την διαβίβαση των προσωπικών μου δεδομένων από την ██████████ στην « ██████████ ΕΞΑ Α.Ε.» η πρώτη όφειλε βάσει των προβλέψεων του νόμου (η ανακοίνωση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας του αρχείου σε τρίτον προϋποθέτει την προηγούμενη ενήμερωση του υποκειμένου, όπως επιτάσσει το αρ. 11 παρ. 3 του ν. 2472/97.) να με έχει ενημερώσει για την διαβίβαση των προσωπικών μου δεδομένων στην ██████████ που επρόκειτο να ακολουθήσει, πράγμα το οποίο ποτέ δεν έπραξε, όφειλε να με έχει ενημερώσει για τον αποδέκτη ██████████ ή τις κατηγορίες αποδεκτών των δεδομένων μου, είτε πρόκειται για αποδέκτες στους οποίους προβλέπεται η μεταβίβαση των δεδομένων ήδη από το στάδιο της συλλογής, είτε πρόκειται για αποδέκτες που προστέθηκαν αργότερα, πράγμα το οποίο επίσης ποτέ δεν έπραξε (ΑΔ ΗΟC ΑΠΔΠΧ 18/2007, Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, υπ' αριθμ. 050/20-1-2000 και 109/31-3-1999 Αποφάσεις της Αρχής, 2887/2010 ΕΦ ΑΘ, Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Επιπλέον η ██████████ ως τρίτος-αποδέκτης ο οποίος κατά τον ν. 2472/1997 (άρθρο 2 παρ. δ) ασκεί και αυτός επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, όφειλε μόλις έλθει σε πρώτη επαφή με εμένα ως υποκείμενο των δεδομένων να με ενημερώσει εγγράφως για την πρόθεση της να κάνει χρήση των δεδομένων μου, για τον σκοπό της χρήσης και για τον υπεύθυνο επεξεργασίας αυτών, από το αρχείο του οποίου θα γίνει η άντληση των δεδομένων, πράγμα που ποτέ δεν έκανε (υπ' αριθμ. 050/20-1-2000 και 109/31-3-1999 Αποφάσεις της Αρχής, 2887/2010 ΕΦ ΑΘ Α' ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Επιπλέον και αν ακόμη υποτεθεί ότι συνάπτοντας σύμβαση πιστωτικής κάρτας με την ██████████ ΕΖΑ είχα αποδεχθεί την διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων μου και σε συνδεόμενες με αυτήν εταιρίες, ή και σε τρίτες εταιρίες ακόμη, εν τούτοις και πάλι δεν απαλλάσσει την αντίδικο από την αποζημιωτική της ευθύνη, γιατί ο χαρακτήρας μίας τέτοιας σύμβασης δεν είναι μόνο εκείνος της «σύμβασης προσχώρησης», όπου το ασθενές συμβαλλόμενο μέλος (φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο) προσχωρεί στους προδιατυπωμένους όρους με τους οποίους ο αντισυμβαλλόμενος (η ██████████, ενιαίως συμφωνεί με το πλήθος των πελατών του. Ταυτόχρονα, η σύμβαση αυτή είναι και σύμβαση υπέρ τρίτου με την οποία ωφελούνται οι μη μετέχοντες σε αυτήν, τρίτοι. Στην έννοια αυτή του ωφελούμενου τρίτου, όμως, δε μπορεί να υπαχθούν τέτοιοι τρίτοι, που κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης δεν σχετίζονταν καθόλου με την ██████████ Α. Πολύ περισσότερο όταν στην επίμαχη σύμβαση, εγώ ως καταναλωτής διαθέτω ένα δικαίωμα (το της πληροφοριακής αυτοδιάθεσης) το οποίο εξ ορισμού πρέπει να ερμηνεύεται στενά. Έτσι, η εξαφάνιση του νομικού προσώπου της ██████████ ΤΡΑΠΕΖΑΣ με την οποία είχα συμβληθεί τότε, και η απορρόφησή της από άλλο νομικό πρόσωπο, την ██████████, δεν οδηγεί στην μεταφορά του δικαιώματος χρήσης των δεδομένων μου στο νέο εταιρικό σχήμα, με το οποίο άλλωστε καμία πελατειακή σχέση δεν με συνδέει. Επειδή ακριβώς το δικαίωμα στην πληροφοριακή μου αυτοδιάθεση, δεν είναι περιουσιακό (οπότε και θα ήταν συζητήσιμο αν και σε ποιο βαθμό, θα ήταν αυτό μεταβιβάσιμο μαζί με τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της τράπεζας στην οποία το είχα παράσχει και η οποία απορροφήθηκε διά συγχωνεύσεως) αλλά προσωπικό. Και εκ του λόγου ότι οι διέποντες τα προσωπικά και προσωποπαγή δικαιώματα κανόνες πρέπει να ερμηνεύονται στενώς, συνάγεται ομοίως ότι από τη στιγμή που σταμάτησε η ύπαρξη του νομικού προσώπου της ██████████ Σ με το οποίο εγώ είχα συμβληθεί, έπαυσε να ισχύει και η όποια συμφωνία υπέρ τρίτων τυχόν είχα συνάψει με αυτό, για την διαβίβαση κάποιων από τα δεδομένα μου σε συνδεόμενες με την εξαφανισθείσα πλέον τράπεζα, εταιρίες. Πολύ περισσότερο ισχύει αυτό, όταν εκείνος που έκανε χρήση των δεδομένων δεν ήταν κανένας τρίτος που είχε συνεργασία με την ██████████ ή που πρόκειται ή μπορεί στο μέλλον να συνεργαστεί μαζί της (και άρα απροσδιόριστο μεν, αλλά προβλεπτό πρόσωπο). Εδώ γίνεται λόγος για άλλη, όμως άσχετη εταιρία, που συνεργαζόταν με άλλη Τράπεζα, η οποία εξαίφνης απορρόφησε την αντισυμβαλλομένη μου ██████████. Είναι προφανές ότι μπορεί εγώ, ή οποιοσδήποτε βρισκόταν στην θέση μου, να μην επιθυμούσα να συνεργαστώ με την Τράπεζα που απορρόφησε την αρχική μου αντισυμβαλλομένη, και να μην επιθυμούσα να αποκαλύψω σε αυτήν τα προσωπικά και οικονομικά μου στοιχεία. Αυτό είναι αναπαλλοτρίωτο και αναφαίρετο δικαίωμά μου. Δεν είμαι υποχρεωμένος να συνάπτω συμβάσεις, με Τράπεζα και με εταιρίες που δεν θέλω, ούτε είμαι υποχρεωμένος να δέχομαι προτάσεις σύναψης συμβάσεων εκ μέρους τους. Όπως άλλωστε και η αντίδικος Τράπεζα, δεν είναι υποχρεωμένη να με αποδεχθεί ως πελάτη για τα προϊόντα της χωρίς να μου αποκαλύψει τους προς τούτο λόγους της. Και δεν βλέπω τον λόγο, γιατί μία Τράπεζα με την οποία δεν επιθυμώ καμία συναλλακτική σχέση, εξαίφνης γνωρίζει τα προσωπικά μου στοιχεία, την καταναλωτική και οικονομική μου κατάσταση (χρησιμοποιώντας το αρχείο της πρώην αντισυμβαλλομένης μου) και με βομβαρδίζει με μηνύματα.

Εξάλλου και επιπλέον των ανωτέρω δεν προκύπτει από κανένα αποδεικτικό μέσο, ότι η «██████████ Ι.Ε.» όταν απορρόφησε την πρώην

αντισυμβαλλόμενη μου [REDACTED] Α, δημοσίευσε νομίμως την επιβαλλόμενη εκ του Νόμου ανακοίνωση τήρησης αρχείου δεδομένων, για τους πελάτες της απορροφηθείσας Τράπεζας των οποίων τα στοιχεία απέκτησε η « [REDACTED] Α ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.». Με άλλα λόγια, δεν ανακοινώθηκε νόμιμα ότι τα στοιχεία που ήταν στο αρχείο της [REDACTED] Α, πλέον ενσωματώθηκαν στο αρχείο της « [REDACTED] ΖΑ Α.Ε.», και ότι πλέον υπεύθυνος επεξεργασίας αυτών είναι η « [REDACTED] ΖΑ Α.Ε.».

Επειδή το παρόν υπόμνημά μου ως πολιτικώς ενάγοντος είναι νόμιμο, βάσιμο, αληθινό και αποδεικνυόμενο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και όσους νομίμως και εμπροθέσμως θα προσθέσω και με την ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μου.

ΖΗΤΩ

Να γίνουν δεκτοί ως νόμιμοι, βάσιμοι και αληθινοί οι ισχυρισμοί μου και να καταδικαστούν οι κατηγορούμενοι.

Αίγιο, 15-12-2016, ο πολιτικώς ενάγων δικηγόρος, Ανδρέας Βασ. Φλώρος".

Η Αντεισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, επιφυλάχθηκε να προτείνει περί των ανωτέρω αυτοτελών ισχυρισμών μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας.

Κατόπιν η Πλημμελειοδίκη διέταξε ν' αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία και κάλεσε τον πολιτικώς ενάγοντα.

Στη συνέχεια προσήλθε στο ακροατήριο ο πολιτικώς ενάγων, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από την Πλημμελειοδίκη για την ταυτότητά του, απάντησε ότι ονομάζεται **Ανδρέας Φλώρος του Βασιλείου**, γεννήθηκε το 1975 στο Αίγιο και κατοικεί στο Αίγιο Κλ. Οικονόμου αριθμ. 13, επαγγέλματος δικηγόρος Έλληνας Χριστιανός Ορθόδοξος. Τους κατηγορούμενους δεν τους γνωρίζει και δεν είναι συγγενής τους. Επομένως, κατέθεσε ανωμοτί σύμφωνα με το άρθρο 221στ.δ' του Κ.Π.Δ. και είπε τα εξής:

"Αντικρούω τις καταθέσεις του κου [REDACTED] ότι χορήγησα τη συγκατάθεσή μου στην [REDACTED] ΖΑ για την επεξεργασία των προσωπικών μου δεδομένων. Στις 16-12-2010 ένα sms στο κίνητό μου «γιορτινή προσφορά με τις πιστωτικές κάρτες της [REDACTED] εάν δεν επιθυμείτε την αποστολή μηνυμάτων μέσω sms μπορείτε να απευθυνθείτε σε οποιοδήποτε κατάστημα ή να καλέσετε στο [REDACTED]. Γύρω στο 2005 όταν είχα αγοράσει το αυτοκίνητο, μου είχε δώσει μία κάρτα της η [REDACTED] που θα μπορούσα να έχω φθηνότερο servis στο αυτοκίνητο. Η κάρτα δεν χρησιμοποιήθηκε ποτέ. Ο κ. [REDACTED] ισχυρίζεται σελ. 2 του υπομνήματός του, ότι περί τον Μάρτιο του 2009 μου έστειλε νέα πιστωτική κάρτα, την οποία συνομολογεί ότι δεν ενεργοποίησα ποτέ. Σημειωτέον ότι εγώ ήδη από το Γενάρη του 2007 είχα ήδη μετακομίσει στο Αίγιο από την Αθήνα και ασκούσα το επάγγελμα ως δικηγόρος στο Αίγιο, συνομολογεί δηλαδή ότι αυθαίρετα κράτησαν τα στοιχεία μου και μου έστειλαν το παράνομο διαφημιστικό sms παρότι δεν είχα καν παραλάβει και ενεργοποιήσει την νέα κάρτα που μου έστειλαν τον Μάρτη του 2009 σε διεύθυνση Αθήνας και ενώ ήδη από το 2007 κατοικούσα στο Αίγιο κάρτα. Είναι άκυρη η δήθεν συγκατάθεση, δεν είχα την παραμικρή δυνατότητα να διαπραγματευτώ τους όρους. Η κάρτα δεν χρησιμοποιήθηκε ποτέ από εμένα. Η [REDACTED] Α είναι καθολική διάδοχος της [REDACTED] Α, οπότε υπεύθυνος επεξεργασίας είναι η [REDACTED] και όχι η [REDACTED]. Την στιγμή που έλαβα το παράνομο διαφημιστικό sms μου ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι κυριολεκτικά και όχι μεταφορικά. Η έκβαση στα πολιτικά δικαστήρια είναι παγκόσμια πρωτοτυπία δηλαδή με ερήμην την τράπεζα και παραπεμπτικό ποινικό απορρίφθηκε η αγωγή μου. Έχω ήδη κάνει

Για την ανάγνωση όλων αυτών των εγγράφων δεν προβλήθηκε καμία αντίρρηση.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης ρώτησε την Αντεισαγγελέα και τον πολιτικώς ενάγοντα αν χρειάζονται κάποια διευκρίνιση ως προς την κατάθεση του πολιτικώς ενάγοντος και την ανάγνωση των εγγράφων και αυτοί απάντησαν αρνητικά.

Στην συνέχεια η Πλημμελειοδίκης ρώτησε την Αντεισαγγελέα και τον πολιτικώς ενάγοντα αν χρειάζονται κάποια συμπληρωματική διευκρίνιση ή παρατήρηση και όταν απάντησαν αρνητικά, η Πλημμελειοδίκης κήρυξε την λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε τον λόγο στην Αντεισαγγελέα, η οποία ανέπτυξε την κατηγορία και πρότεινε την ενοχή των κατηγορουμένων, δεκτών γενομένων των αυτοτελών ισχυρισμών εκ μέρους του πολιτικώς ενάγοντος.

Ο πολιτικώς ενάγων, αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, ζήτησε την ενοχή των κατηγορουμένων.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης κήρυξε το τέλος της συζήτησης.

Στη συνέχεια η Πλημμελειοδίκης με την παρουσία και της Γραμματέως κατάρτισε και αμέσως με παρόντες τους λοιπούς παράγοντες της δίκης δημοσίευσε την απόφαση της, η οποία έχει ως εξής :

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την ανωμοτί κατάθεση του πολιτικώς ενάγοντος, από τα έγγραφα που αναγνώστηκαν, καθώς και την όλη αποδεικτική διαδικασία, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα: Κατά το άρθρο 1 του Ν. 2472/1997, "Προστασία ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα", όπως αυτός ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του με το άρθρο 8 του Ν. 2819/2000 και το άρθρο 34 του Ν. 2915/2001, αντικείμενο αυτού του νόμου είναι η θέσπιση των προϋποθέσεων για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προς προστασία των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ. 4 του ίδιου νόμου, "όποιος χωρίς δικαίωμα επεμβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή λαμβάνει γνώση των δεδομένων αυτών ή τα αφαιρεί, αλλοιώνει, βλάπτει, καταστρέφει, επεξεργάζεται, μεταδίδει, ανακοινώνει, τα καθιστά προσιτά σε μη δικαιούμενα πρόσωπα ή επιτρέπει στα πρόσωπα αυτά να λάβουν γνώση των εν λόγω δεδομένων ή τα εκμεταλλεύεται με οποιονδήποτε τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή και αν πρόκειται για ευαίσθητα δεδομένα με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλες διατάξεις", ενώ κατά τη διάταξη της παρ. 6 του ίδιου άρθρου "Αν ο υπαίτιος των πράξεων των παρ. 1 έως 5 του παρόντος άρθρου είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, ή να βλάψει τρίτον, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή ...". Εξάλλου, κατά το άρθρο 2 στοιχ. α', β', γ', δ', ε' και Γ του αυτού νόμου για τους σκοπούς αυτού νοούνται ως: α) "Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα", κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων. Δεν λογίζονται ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα στατιστικής φύσεως συγκεντρωτικά στοιχεία, από τα οποία δεν μπορούν πλέον να προσδιορισθούν τα υποκείμενα των δεδομένων, β) "Ευαίσθητα δεδομένα", τα δεδομένα που αφορούν τη φυλετική ή εθνική προέλευση, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε ένωση, σωματείο και συνδικαλιστική οργάνωση, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια και την ερωτική ζωή, καθώς και τα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες (με την παρ. 1 άρθρου 18 του Ν. 3471/2006 και στη συνέχεια με

την παρ. 3 άρθρ. 8 του Ν. 3625/2007, ρυθμίστηκαν οι περιπτώσεις, όπου, ειδικά για τα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες, δύναται να επιτραπεί η δημοσιοποίηση μόνον από την εισαγγελική αρχή), γ) "Υποκείμενο των δεδομένων", το φυσικό πρόσωπο στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσότερων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική, πολιτική ή κοινωνική, δ) "Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("επεξεργασία"), κάθε εργασία ή σειρά εργασιών που πραγματοποιείται, από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο με ή χωρίς τη βοήθεια αυτοματοποιημένων μεθόδων και εφαρμόζονται σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διατήρηση ή αποθήκευση, η τροποποίηση, η εξαγωγή, η χρήση, η διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλης μορφής διάθεση, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, η διασύνδεση, η δέσμευση (κλείδωμα), η διαγραφή, η καταστροφή, ε) "αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("αρχείο"), σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία αποτελούν ή μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας, και τα οποία τηρούνται είτε από το Δημόσιο ή από νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου ή ένωση προσώπων ή φυσικό πρόσωπο (κατά τη διατύπωση της παρ. 2 του άρθρου 18 του Ν. 3471/2006, με την οποία αντικαταστάθηκε το εδάφιο αυτό, κατά την έννοια του νόμου νοείται ως "αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα" ("αρχείο"), κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι προσίτα με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια"... και ι) "αποδέκτης" είναι το φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή δημόσια αρχή ή υπηρεσία ή οποιοσδήποτε άλλος οργανισμός, στον οποίο ανακοινώνονται ή μεταδίδονται τα δεδομένα, ανεξαρτήτως αν πρόκειται, για τρίτο ή όχι. Τέλος, κατά το άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 2472/97, οι διατάξεις αυτού "εφαρμόζονται στην εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο". Από τις πιο πάνω διατάξεις προκύπτει ότι οι κυρώσεις που προβλέπονται στο Ν. 2472/97, ενόψει της ιδιάζουσας βαρύτητάς τους, προβλέπονται όχι γενικώς και αορίστως για κάθε παράβαση των διατάξεων του, αλλά μόνο για συγκεκριμένες ειδικά περιγραφόμενες σοβαρές παραβάσεις. Με εξαίρεση δε των περιπτώσεων του άρθρου 22 παρ. 5, η οποία ποινικοποιεί τις παραβάσεις συγκεκριμένων αποφάσεων της Αρχής Προσωπικών Δεδομένων, το κοινό συνδυατικό γνώρισμα των ειδικών ποινικών προβλέψεων του άρθρου 22 του Ν. 2472/1997 και εκείνο που προσδίδει βαρύτητα στις σχετικές πράξεις είναι η αναφορά τους στην τήρηση "αρχείων προσωπικών δεδομένων". Συνεπώς, για την αντικειμενική θεμελίωση του εν λόγω εγκλήματος, απαιτείται α) ύπαρξη δεδομένων που περιλαμβάνονται σε "αρχείο", ως τέτοιο δε θεωρείται κατ' άρθρο 2 περ. ε', το σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία αποτελούν ή μπορεί να αποτελούν αντικείμενο "επεξεργασίας" και τηρούνται κατά τα οριζόμενα στην πιο πάνω διάταξη, β) υποκείμενο των δεδομένων, δηλαδή το φυσικό πρόσωπο, στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, και γ) να πρόκειται για δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτά ορίζονται με τις πιο πάνω διατάξεις. Έτσι, από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι δεν θεωρούνται δεδομένα οι πληροφορίες των οποίων κάνει κάποιος χρήση και οι οποίες περιήλθαν σε γνώση του, χωρίς να ερευνήσει αυτός κάποιο αρχείο ή χωρίς να του τις έχει μεταδώσει τρίτος που επενέβη σε αρχείο, γιατί εκλείπει η προϋπόθεση του αρχείου

ως στοιχείου της αντικειμενικής υποστάσεως. Τούτο συνάγεται επίσης ευθέως και από τη διατύπωση των διατάξεων του άρθρου 22 παρ. 4, 5 και 6 του ως άνω νόμου, με τις οποίες απειλούνται ποινικές κυρώσεις σε περίπτωση παράνομης επεμβάσεως σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή αυθαίρετης χρησιμοποίησεως του προϊόντος τέτοιας επεμβάσεως, όχι όμως και στην περίπτωση που δεν έχει γίνει τέτοια επέμβαση και ο φερόμενος ως δράστης γνωρίζει τα διαδιδόμενα από μόνος του, αφού στην περίπτωση αυτή δεν στοιχειοθετείται αντικειμενικώς το εν λόγω έγκλημα (ΑΠ 1110/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, «1. Σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 2472/1997, επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον όταν το υποκείμενο των δεδομένων έχει δώσει τη συγκατάθεσή του. Συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, σύμφωνα με το άρθρο 2 περ. ια' του ίδιου νόμου αποτελεί «κάθε ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση της βουλήσεως, που εκφράζεται με τρόπο σαφή και εν πλήρει επιγνώσει, και με την οποία το υποκείμενο των δεδομένων, αφού προηγουμένως ενημερωθεί, δέχεται να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει πληροφόρηση τουλάχιστον για το σκοπό επεξεργασίας, τα δεδομένα ή τις κατηγορίες δεδομένων που αφορά η επεξεργασία, τους αποδέκτες των δεδομένων, καθώς και το όνομα, την επωνυμία και τη διεύθυνση του υπευθύνου επεξεργασίας και του τυχόν εκπροσώπου του. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε, χωρίς αναδρομικό αποτέλεσμα». Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι η συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων. Η συγκατάθεση παρέχεται μετά από προηγούμενη ενημέρωση του υποκειμένου με ελεύθερη, ρητή και ειδική δήλωση βουλήσεως, η δε ενημέρωση θα πρέπει να γίνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να επιτρέπει στο υποκείμενο να διαμορφώσει ελεύθερα τη βούληση του, ανεπηρέαστα από οποιασδήποτε μορφής πίεση από τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Επιπρόσθετα, η ενημέρωση του υποκειμένου είναι αναγκαία για τον κατά το άρθρο 4 του ν. 2472/1997 προβλεπόμενο έλεγχο και την διακρίβωση εάν α) τα δεδομένα συλλέγονται κατά τόπο θεμιτό και νόμιμο για καθορισμένους, σαφείς και νόμιμους σκοπούς και β) είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα απαιτείται, ενόψει των σκοπών της επεξεργασίας. Συνεπώς για να είναι νόμιμη και ισχυρή η συγκατάθεση θα πρέπει να είναι ειδική σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 2 περ. ια του ν. 2472/1997 και όχι γενική και με ασάφεια διατυπωμένη. Επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που έγινε χωρίς τη συνδρομή της ειδικά οριζόμενης στη διάταξη αυτή συγκατάθεσης πρέπει να καθίσταται μη νόμιμη και θεμιτή. Το ίδιο αποτέλεσμα επέρχεται και όταν η συγκατάθεση παρέχεται χωρίς την προηγούμενη πλήρη ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων. Το δικαίωμα της ενημέρωσης κατέχει σημαντική θέση μεταξύ των δικαιωμάτων του υποκειμένου, καθώς επιτρέπει στο υποκείμενο να γνωρίζει την κατάσταση στην οποία βρίσκεται και να καθορίζει ανάλογα τις πράξεις του. Επίσης αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την άσκηση των προβλεπόμενων στα άρθρα 12 και 13 του ν. 2472/1997 δικαιωμάτων πρόσβασης και αντίρρησης. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 2 σε κάθε περίπτωση συλλογής των δεδομένων με τη συνδρομή του υποκειμένου, ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να ενημερώσει το υποκείμενο, ειδικώς και εγγράφως για α) την ταυτότητα του και την ταυτότητα του τυχόν εκπροσώπου του, β) το σκοπό της επεξεργασίας, γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες των αποδεκτών, δ) την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης. Οφείλει, ακόμα, σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ. 3 να ενημερώσει το υποκείμενο, πριν από τους τρίτους, αν τα δεδομένα του ανακοινώνονται σε αυτούς. Με την 1/1999 κανονιστική

πράξη της Αρχής, η ενημέρωση για να είναι πλήρης πρέπει να περιλαμβάνει επιπλέον την ακριβή διεύθυνση και τον αριθμό τηλεφώνου του υπευθύνου της επεξεργασίας ή του εκπροσώπου του και την ύπαρξη δικαιώματος αντίρρησης για τα δεδομένα που αφορούν το υποκείμενο (βλ. την υπ' αρ. 18/2007 απόφαση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα-προσκομιζόμενη).

Στην προκείμενη περίπτωση, ο πολιτικώς ενάγων, δικηγόρος στο επάγγελμα και μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου Αιγίου, περί το έτος 2005, ως πελάτης της εδρεύουσας στην Αθήνα εταιρείας με την επωνυμία " [REDACTED] :

[REDACTED] και με το διακριτικό τίτλο [REDACTED] και ως κάτοχος ΙΧΕ οχήματος μάρκας εργοστασίου κατασκευής [REDACTED] του οποίου η προαναφερόμενη εταιρεία τιννάνει επίσημη και εξουσιοδοτημένη έμπορος, συνήψε με την [REDACTED] σύμβαση χορήγησης της πιστωτικής κάρτας με τα στοιχεία " [REDACTED] η οποία (κάρτα) παρείχε στους κατόχους αυτοκινήτων της εταιρείας [REDACTED] " προνόμια αναφορικά στη συντήρηση των οχημάτων και την αγορά αξεσουάρ, σύμφωνα με το σχετικό ιδιωτικό συμφωνητικό που είχε συναφθεί μεταξύ της τελευταίας (εταιρείας) και της " [REDACTED] Ε". Ακολούθως, η [REDACTED] απορροφήθηκε από την " [REDACTED] ΤΡΑΠΕΖΑ

[REDACTED], η οποία με το από 29-5-2008 πρακτικό του ΔΣ της όρισε τους κατηγορούμενους και δη τον [REDACTED] ως επικεφαλής της Μονάδας Κανονιστικής Συμμόρφωσης της Τράπεζας και τον [REDACTED] ως Διευθυντή της Κανονιστικής Διεύθυνσης, υπεύθυνα πρόσωπα σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των πελατών της Τράπεζας, συμπεριλαμβανομένων και αυτών της απορροφηθείσας " [REDACTED]

Το γεγονός δε αυτό, ήτοι η διαβίβαση των προσωπικών δεδομένων εν προκειμένω του πολιτικώς ενάγοντος από την " [REDACTED] ", με την οποία αυτός είχε αρχικά συμβληθεί, κατά τα ανωτέρω, στην " [REDACTED] " ουδέποτε γνωστοποιήθηκε σε αυτόν (πολιτικώς ενάγοντα), όπως επιτάσσει το άρθρο 11 παρ. 3 του ν. 2472/1997. Παρά ταύτα, η " [REDACTED] " έκανε

χρήση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του πολιτικώς ενάγοντος και του απέστειλε στις 16-12-2010 και περί ώρα 11:00 στο Αίγιο και στο κινητό του τηλέφωνο με αριθμό 6937432530 σύντομο γραπτό μήνυμα SMS με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«ΓΙΟΡΤΙΝΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ ΤΗΣ [REDACTED] 10% ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ [REDACTED] ΟΦΕΛΟΣ ΠΑΝΤΟΥ, ΑΠΟ 15-12-2010 ΜΕΧΡΙ 15-1-2011. ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ ΜΕΣΩ SMS, ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΤΕ ΣΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Ή ΝΑ ΚΑΛΕΣΕΤΕ ΣΤΟ [REDACTED] », με αριθμό αποστολής του ανωτέρω γραπτού μηνύματος τον + [REDACTED] Ήτοι, η [REDACTED]

[REDACTED], δια των κατηγορουμένων υπαλλήλων της και με την προαναφερόμενη ιδιότητά τους, επεξεργάστηκε τον αριθμό του κινητού τηλεφώνου του πολιτικώς ενάγοντος για διαφημιστικούς σκοπούς και για την προώθηση προϊόντων άσχετων με τους σκοπούς για τους οποίους είχε αρχικά εκδοθεί η ένδικη πιστωτική κάρτα, της οποίας σημειωτέον ο πολιτικώς ενάγων ουδέποτε έκανε χρήση. Η συγκατάθεση δε που είχε παράσχει ο πολιτικώς ενάγων κατά την σύναψη της σύμβασης χορήγησης πιστωτικής κάρτας για την επεξεργασία των προσωπικών του δεδομένων ήταν άκυρη, γιατί ήταν γενική και με ασάφεια διατυπωμένη και όχι ειδική, ως επιτάσσει η διάταξη του άρθρου 2 περ. ια του ν. 2472/1997, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στους οικείους νομικούς συλλογισμούς. Περαιτέρω, ο διαλαμβανόμενος στην ένδικη σύμβαση χορήγησης πιστωτικής κάρτας όρος, σύμφωνα με τον οποίο η τράπεζα δύναται να χρησιμοποιεί τα προσωπικά δεδομένα

του αντισυμβαλλομένου της για διαφημιστικούς σκοπούς και για την προώθηση πωλήσεων προϊόντων και υπηρεσιών είναι εν προκειμένω παράνομος, καθόσον η επεξεργασία έγινε για άλλους πλην της εκτέλεσης της σύμβασης σκοπούς, η συγκατάθεση του πολιτικώς ενάγοντος δεν ήταν ειδική και ελεύθερη και επιπλέον δεν είχε ενημερωθεί ο τελευταίος προς τούτο σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ν. 2472/1997. Επομένως, εφόσον αποδεικνύεται ότι οι κατηγορούμενοι, με την ανωτέρω ιδιότητά τους, έκαναν αυθαίρετη χρήση αρχείου προσωπικών δεδομένων και επεξεργάστηκαν προσωπικά δεδομένα του πολιτικώς ενάγοντος και δη τον αριθμό του κινητού του τηλεφώνου, χωρίς την ειδική συγκατάθεση του τελευταίου και προκειμένου να εξυπηρετήσουν σκοπούς άσχετους με αυτούς για τους οποίους αρχικά συνέλλεξαν τα εν λόγω προσωπικά δεδομένα, πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι για την αποδιδόμενη σε αυτούς κατά το διατακτικό άδικη πράξη της παράβασης των διατάξεων άρθρων 2, 3, 4, 5, 7, 11, 22 παρ. 4 εδ. α' του ν. 2472/1997.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει σαν παρόντες τους κατηγορούμενους, 1) [redacted] ου και 2) [redacted] κατοίκους Αθηνών.

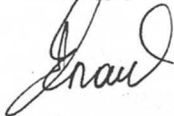
ΚΗΡΥΣΣΕΙ τους κατηγορούμενους **ΕΝΟΧΟΥΣ** του ότι στο Αίγιο στις 16-12-2010 και ώρα 11:00, συνέλλεξαν και επεξεργάστηκαν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, εκμεταλλεόμενοι αυτά με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς κανένα δικαίωμα. Συγκεκριμένα ο μεν α' κατ/νος ως Διευθυντής της Κανονιστικής Διεύθυνσης, υπεύθυνος για την τήρηση των διατάξεων της νομοθεσίας σχετικά με την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα της [redacted] ζας, ο δε β' κατηγορούμενος ως επικεφαλής της Μονάδας Κανονιστικής Συμμόρφωσης της Τράπεζας απέστειλαν στο υπ' αριθμ. 6937432530 κινητό τηλέφωνο του εγκαλούντα Ανδρέα Φλώρου, σύντομο γραπτό μήνυμα SMS με το ακόλουθο περιεχόμενο: «ΓΙΟΡΤΙΝΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΕ ΤΙΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ ΤΗΣ [redacted] [redacted]: 10% ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ [redacted] ΟΦΕΛΟΣ ΠΑΝΤΟΥ, ΑΠΟ 15-12-2010 ΜΕΧΡΙ 15-1-2011. ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΜΗΝΥΜΑΤΩΝ ΜΕΣΩ SMS, ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΤΕ ΣΕ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Ή ΝΑ ΚΑΛΕΣΕΤΕ ΣΤΟ [redacted] με αριθμό αποστολής του ανωτέρω γραπτού μηνύματος τον +3069 [redacted]. Πλην όμως ο ανωτέρω εγκαλών ουδέποτε υπήρξε πελάτης της [redacted] Τράπεζας και η μοναδική σχέση που είχε με την απορροφηθείσα από την [redacted] Τράπεζα, [redacted] Τράπεζα ήταν η έκδοση πιστωτικής κάρτας με το διακριτικό γνώρισμα [redacted] σύμφωνα με τη σύναψη ιδιωτικού συμφωνητικού μεταξύ της απορροφηθείσας [redacted] και της εταιρίας με την επωνυμία « [redacted] ...», η οποία κάρτα παρείχε στους κατόχους αυτοκινήτων της εταιρίας [redacted] προνόμια αναφορικά με τη συντήρηση των οχημάτων και την αγορά αξεσουάρ. Με αυτό δε τον τρόπο οι κατηγορούμενοι συνέλλεξαν και επεξεργάστηκαν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αφορούσαν τον εγκαλούντα Ανδρέα Φλώρο, χωρίς τη συγκατάθεσή του και χωρίς να τον ενημερώσουν με τρόπο πρόσφορο και σαφή και δη ελεύθερως ειδικώς και εγγράφως για την ταυτότητά τους, για το σκοπό της επεξεργασίας των δεδομένων που αφορούσαν τον ίδιο, τους αποδέκτες των δεδομένων και την ύπαρξη του δικαιώματος πρόσβασης και χωρίς να τον ενημερώσουν πριν από τρίτους, αν τα δεδομένα ανακοινώνονταν σ' αυτούς, συλλέγοντας και επεξεργαζόμενοι το αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που τον αφορούσε, χωρίς προηγούμενη ενημέρωση σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2472/1997, χωρίς συγκατάθεση του υποκειμένου ειδική και ελεύθερη, ενώ η επεξεργασία έγινε για διαφημιστικούς

σκοπούς και για προώθηση πωλήσεων προϊόντων και υπηρεσιών, δηλαδή για άλλους, πλην της εκτέλεσης της σύμβασης, σκοπούς (ΑΠ. ΔΠΧ 18/2007).

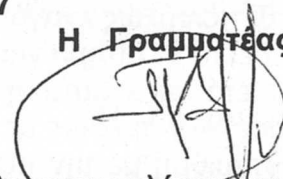
Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση αμέσως στο ακροατήριό του.

Αίγιο, 6 Απριλίου 2017

Η Πλημμελειοδίκης

Η Γραμματέας

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης, η Αντισημαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, πρότεινε να επιβληθεί στους κατηγορούμενους ποινή φυλάκισης δέκα (10) μηνών και χρηματική ποινή πεντακοσίων (500) ευρώ σε έκαστο.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης με την παρουσία και του Γραμματέα κατάρτισε και αμέσως με παρόντες τους λοιπούς παράγοντες της δίκης δημοσίευσε την ταυτάριθμη με την παραπάνω απόφαση της, η οποία έχει ως εξής :

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Το έγκλημα για το οποίο κηρύχθηκαν ένοχοι οι κατηγορούμενοι προβλέπεται και τιμωρείται από τα άρθρα 1, 12, 14, 26 παρ. 1^α, 27 παρ. 1, 51, 53, 57, 79 Π.Κ. και 2, 3, 4, 5, 7, 11, 22 παρ. 4 α' Ν. 2472/97.

Κατά τα άρθρα 79 και 80 ΠΚ κατά την επιμέτρηση της ποινής στα όρια που διαγράφει ο νόμος, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τόσο τη βαρύτητα του εγκλήματος, όσο και την προσωπικότητα των κατηγορουμένων που κηρύχθηκαν ένοχοι. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος, το Δικαστήριο αποβλέπει στη βλάβη που προξένησε το έγκλημα ή στον κίνδυνο που προκάλεσε, στη φύση, το είδος και στο αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης σε όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευαν την προπαρασκευή του ή την εκτέλεσή του, σε συνδυασμό με την ένταση του δόλου των κατηγορουμένων για τα εγκλήματα τιμωρούμενα από δόλο των κατηγορουμένων όταν πρόκειται για εγκλήματα που τιμωρούνται από αμέλεια. Κατά την εκτίμηση της προσωπικότητας των κατηγορουμένων το Δικαστήριο σταθμίζει ιδίως τον βαθμό της εγκληματικής τους διάθεσης που εκδήλωσαν κατά την πράξη. Για να τον διαγνώσει με ακρίβεια εξετάζει τα αίτια που τους ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που τους δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξαν, τον χαρακτήρα τους και τον βαθμό της ανάπτυξής τους, τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή τους, τη διαγωγή τους κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξαν και την προθυμία τους να επανορθώσουν τις συνέπειες της πράξης τους, συνάμα δε τόσο τους οικονομικούς τους όρους, όσο και των μελών της οικογένειάς τους τα οποία συντηρούν. Έχοντας όλα τα στοιχεία αυτά υπόψη το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί στους κατηγορούμενους ποινή φυλάκισης οκτώ (8) μηνών και χρηματική ποινή 200 ευρώ.

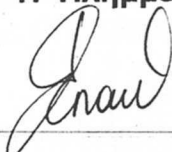
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Καταδικάζει έκαστο των κατηγορουμένων, που κηρύχθηκαν ένοχοι, σε ποινή φυλάκισης οκτώ (8) μηνών και χρηματική ποινή διακοσίων (200) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση αμέσως στο ακροατήριό του.

Αίγιο, 6 Απριλίου 2017

Η Πλημμελειοδίκης

Η Γραμματέας

Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης, η Αντεισαγγελέας αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, πρότεινε να γίνει δεκτό το αίτημα του πολιτικώς ενάγοντος για χρηματική ικανοποίηση.

Ο πολιτικώς ενάγων, αφού έλαβε το λόγο από την Πλημμελειοδίκη, ζήτησε να γίνουν δεκτό το αίτημα για χρηματική ικανοποίηση.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης με την παρουσία και της Γραμματέα κατάρτισε και αμέσως με παρόντες τους λοιπούς παράγοντες της δίκης δημοσίευσε την ταυτάριθμη με την παραπάνω απόφαση, την οποία και δημοσίευσε σε δημόσια συνεδρίαση.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο πολιτικώς ενάγων υπέστη ηθική βλάβη από την αδικοπραξία των κατ/νων, για την οποία αυτοί καταδικάστηκαν. Πρέπει, επομένως, να γίνουν δεκτό το αίτημα του πολιτικώς ενάγοντος για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης και να επιδικασθεί στον πολιτικώς ενάγοντα το αιτηθέν με επιφύλαξη ποσό των σαράντα τεσσάρων (44) ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει ότι είναι ανάλογο προς την ηθική βλάβη που έχουν υποστεί από το αδίκημα για το οποίο προηγουμένως καταδικάστηκαν οι κατηγορούμενοι.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την αίτηση του πολιτικώς ενάγοντος.

Υποχρεώνει έκαστο των κατηγορουμένων να καταβάλουν στον πολιτικώς ενάγοντα το ποσό των σαράντα τεσσάρων (44) ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που έχει υποστεί από το αδίκημα για το οποίο προηγουμένως καταδικάστηκαν οι κατηγορούμενοι.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση αμέσως στο ακροατήριό του.

Αίγιο, 6 Απριλίου 2017

Η Πλημμελειοδίκης

Η Γραμματέας

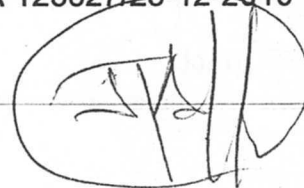
Μετά την απαγγελία της παραπάνω απόφασης, η Πλημμελειοδίκης έδωσε τον λόγο στην Αντεισαγγελέα για να προτείνει περί της επιβολής ή μη στον κάθε κατηγορούμενο των εξόδων της ποινικής διαδικασίας.

Η Αντεισαγγελέας, πρότεινε να επιβληθούν στον κάθε κατηγορούμενο τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας.

Μετά από αυτά η Πλημμελειοδίκης με την παρουσία και της Γραμματέως κατάρτισε και αμέσως με παρόντες τους λοιπούς παράγοντες της δίκης δημοσίευσε την ταυτάριθμη με την παραπάνω απόφαση, την οποία και δημοσίευσε σε δημόσια συνεδρίαση.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 582 παρ. 1 ΚΠΔ, κάθε κατηγορούμενος που καταδικάζεται σε ποινή, καταδικάζεται ταυτόχρονα με την ίδια απόφαση και στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας. Στην προκειμένη περίπτωση έκαστος των κατηγορουμένων κηρύχθηκε ένοχος και καταδικάστηκε με την παραπάνω απόφαση σε ποινή φυλάκισης οκτώ (8) μηνών και χρηματική ποινή διακοσίων (200) ευρώ. Πρέπει, επομένως, να καταδικαστεί ο καθένας στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας, τα οποία θα οριστούν ειδικότερα στο διατακτικό, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 3 του Ν. 663/1977, σε συνδυασμό με την παρ. 1 της ΥΑ 123827/23-12-2010 (ΦΕΚ Β΄

1991/23-12-2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Επιβάλλει σε έκαστο των κατηγορουμένων, που έχουν κηρυχθεί ένοχοι, τα έξοδα της δίκης που ανέρχονται στο ποσόν των ογδόντα (80) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση αμέσως στο ακροατήριό του.

Αίγιο, 6 Απριλίου 2017

Η Πλημμελειοδίκης

Η Γραμματέας

